

ת"פ 2455/02/21 - מדינת ישראל נגד רואיה שירותים כלליים בע"מ, אבו סרחאן סלאם

בית הדין האזורי לעבודה באר שבע

ת"פ 2455-02-21
05 ינואר 2022

לפני: כב' סגן הנשיא השופט צבי פרנקל

המאשימה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ: עו"ד ישראל שניידרמן

הנאשמים: רואיה שירותים כלליים בע"מ
אבו סרחאן סלאם
ע"י ב"כ: עו"ד נביל עתמאנה

החלטה

1. לפני בקשת הנאשמים שלא להשיב לאשמה. לטענתם, אין בחומר הראיות להקים תשתית מספקת המצדיקה תשובה לאישום, שכן מהעדויות עולה כי מדובר במיקור חוץ אותנטי ולא בהעסקת על ידי חברת כ"א. לטענת המאשימה הוצגו ראיות לכאורה וכי במסגרת פרשת ההגנה יש לבחון את מבחני העזר שנקבעו בפסיקה האם מדובר בהתקשרות שמהותה אספקת כ"א או מתן שירותים. על כן ביקשה המאשימה לדחות הבקשה ולקביעת מועד לשמיעת פרשת ההגנה. לחילופין טענו הנאשמים לאכיפה בררנית.

2. סעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי, קובע: "נסתיימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה אף לכאורה, יזכה בית המשפט את הנאשם - בין אם על פי טענת הנאשם ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין". משמעות הטענה "אין להשיב לאשמה" היא שהתביעה לא עמדה בחובתה להביא ראיות "לכאורה" להוכחת האשמה ועל כן, יש לפטור את הנאשם מלהשיב לאותה אשמה ולזכותו ממנה כבר בשלב זה של הדיון. נפסק כי לצורך הכרעה בטענה, בית המשפט בודק, בהנחה שכל החומר שהובא בפניו לחובת הנאשם יזכה במלוא האמון והמשקל, האם יהיה בו כדי לבסס הרשעה בעבירה המיוחסת לנאשם או בעבירה אחרת באותו עניין. כדי לחייב נאשם להשיב על האשמה אין צורך אלא בראיות בסיסיות ואף דלות להוכחת יסודות העבירה ודי במערכת ראיות ראשונית, (ע"פ 141/84 מדינת ישראל נ' דוד טובול פ"ד לט (3) 596, 606 ; ע"פ 732/76 רפאל כחלון נ' מדינת ישראל פ"ד לב). ככלל, לא נשקלים שיקולי מהימנות או משקל ראיתי לצורך הכרעה בבקשה כי "אין להשיב לאשמה".

3. אחר שבחנתי הבקשה, התגובה והתשובה שהוגשה לרבות הראיות שהונחו בפני הגעתי למסקנה כי דין בקשת הנאשמים - להידחות. המאשימה הציגה ולו לכאורה בשלב זה, בסיס ראיתי ראשוני לצורך הוכחת יסודות העבירות שלגביהן הוגש כתב האישום נגד הנאשמים, באופן שיש בו כדי לחייב את הנאשמים להשיב לאשמה.

4. מחומר הראיות, לרבות המענה לכתב האישום, עולה כי העובדים נשוא האישום הועסקו על ידי הנאשמת וכי הנאשם 2 הוא נושא משרה בנאשמת 1. כמו כן עולה כי אכן הנאשמת 1 התקשרה עם חברת שום ותיבול מוצרי דורות אגש"ח בע"מ, המאוזכרת בכתב האישום. במסגרת הליך זה עלי לבחון אם אכן ההתקשרות בין הצדדים הייתה למתן שירותים או שמא הנאשמת סיפקה כ"א כהגדרתה בדין וכנטען בכתב האישום.

5. על כן נראה בשלב זה כי מתקיים בסיס ראיתי ראשוני לכאורה לצורך הוכחת יסודות העבירות שלגביהן הוגש כתב האישום נגד הנאשמים, באופן שיש בו כדי לחייבם להשיב לאשמה.

6. ביחס לטענה החלופית לאכיפה בררנית אבהיר כי מדובר בטענה מקדמית שמטרתה להביא לביטול כתב האישום ודינה להידחות בשלב זה - מן הטעם שהיא אינה עומדת באמות המידה לתחולת דוקטרינת הגנה מן הצדק שהותוותה במסגרת ע"פ 4855/02 מדינת ישראל נ' פרופ' איתמר בורוביץ (31.03.2005) (ראו גם לעניין זה הע"ז (אזורי ב"ש) 15116-07-16 מדינת ישראל נ' רשות האוכלוסין וההגירה - מאיה פול ייצור ושיווק מיום 22.08.2017). לצורך הוכחת טענה לאכיפה בררנית, מן ההכרח להציג תשתית עובדתית מבוססת, שבעניינו לא הוצגה.

7. על כן, הבקשה נדחית.

8. עד ליום 11.1.22 יגישו הצדדים רשימת מועדים מוסכמים לחודש פברואר לשמיעת פרשת ההגנה.

9. לעיוני ביום 12.1.22.

ניתנה היום, ג' שבט תשפ"ב, (05 ינואר 2022), בהעדר הצדדים ותישלח אליהם.